

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА МУЗИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
ІМЕНІ П.І.ЧАЙКОВСЬКОГО**

Кафедра мов

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Проректор
з наукової роботи
Скорик А. Я.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДИСКУРСОЛОГІЇ

**РОБОЧА ПРОГРАМА З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
для аспірантів**

Галузь знань: **03 «Гуманітарні науки»**

Спеціальність: **034 «Культурологія»**

Освітній рівень: **третій освітньо-науковий рівень вищої освіти**

Ступінь вищої освіти: **«Доктор філософії»**

Київ - 2023 рік

Робоча програма з навчальної дисципліни «**Актуальні проблеми дискурсології**» для аспірантів третього освітньо-наукового рівня вищої освіти в галузі знань 03 «Гуманітарні науки», за спеціальністю 034 «Культурологія». 27 с.
«___»_____ 2023 року. 27 с.

Укладач: **Сахарова О. В.**, доктор філологічних наук, доцент кафедри мов Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.

Рецензент: **Кривошея Т. О.**, доктор культурології, в. о. професора, завідувач кафедри теорії та історії культури Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.

Робочу програму з навчальної дисципліни затверджено на засіданні Науково-аналітичної ради Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.

Протокол від 26.09.2023 року № 2.

Голова Науково-аналітичної ради,
доктор мистецтвознавства, професор _____ Скорик А. Я.

Робочу програму з навчальної дисципліни погоджено з гарантом освітньо-наукової програми

Гарант освітньо-наукової програми
доктор культурології, в. о. професора _____ Кривошея Т. О.

Робочу програму з навчальної дисципліни перевірено

Завідувач відділу аспірантури та докторантури

кандидат мистецтвознавства, в. о. професора _____ Путятицька О. В.

Схвалено Вченою радою НМАУ ім. П. І. Чайковського для аспірантів третього освітньо-наукового ступеня «Доктор філософії» в галузі знань 03 «Гуманітарні науки», за спеціальністю 034 «Культурологія».

Протокол від «27» вересня 2023 року №2

Обсяг курсу – 90 годин
 Аудиторних – 40 годин
 Лекційних - 20 годин
 Семінарських - 20 годин
 Самостійних – 50 годин
 Екзамен – 2 семестр

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Актуальні проблеми дискурсології»

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 3	03 «Гуманітарні науки» 034 «Культурологія»	Вибіркова навчальна дисципліна
Модулів – 3	Освітньо-кваліфікаційний рівень: третій освітньо-науковий рівень вищої освіти	Рік підготовки: 1-й
Змістових модулів – 3		Семестр: 2
Індивідуальне науково-дослідне завдання: –		Теоретичні, лекційні – 20
		Практичні, семінарські - 20
Загальна кількість годин: денна – 90		Самостійна робота: 50
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи аспіранта – 2,6		Індивідуальні завдання:
		Вид контролю: Змістовий модуль – 1, Модуль (екзамен) – 2 (екзамен – 2-й семестр)

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить: для денної форми навчання – 1,4.

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Антропонімічне спрямування сучасної науки зумовлює необхідність опанування нових синтетичних галузей для усвідомлення складних гуманітарних процесів.

Метою вивчення дисципліни «Актуальні проблеми дискурсології» є навчити аспірантів сприймати дискурс як багатовимірну цілісну форму існування людини в часово-просторових координатах, у системі культури.

Завдання курсу:

- сформувати у аспірантів уявлення про традиції і перспективи вивчення дискурсу як форми мовного та лінгвокультурного існування;
- ознайомити аспірантів із різними школами дискурсології та можливостями їх прикладного застосування;
- прищепити навички проводити конвент інтердискурсного та інтрадискурсного аналізу;
- навчити проводити конвент-аналіз дискурсу;
- ознайомити з можливостями дискурсивного аналізу в культурології.

Аспіранти повинні:

– знати:

- передумови і головні напрями дискурсології в мовознавстві;
- понятійний апарат дискурсології;
- типи метамоделей дискурсу;

– вміти:

- аналізувати різні типи дискурсів;
- визначити головні категорії та типи інтеракції дискурсу.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем «Актуальні проблеми дискурсології»	КІЛЬКІСТЬ ГОДИН					
	денна форма навчання					
	Обсяг годин Загальний	Обсяг годин Аудиторних	у тому числі			
Теоретичні лекції			Практичні семінарські	Самостійна праця	Контрольний модуль	
1	2	3	4	5	6	7
Модуль I. Наукові концепції та парадигми сучасного дискурсу						
Тема 1. Проблеми дефініції дискурсу. Ознаки дискурсу. Дискурс у контексті теорії мовної комунікації та лінгвістики тексту.	6	4	2	2	2	
Тема 2. Наукові школи та концепції дискурсу.	10	4	2	2	6	
Тема 3. Дискурс-аналіз.	8	4	2	2	4	
<i>Разом за I модулем</i>	24	12	6	6	12	
Модуль II. Структура та одиниці дискурсу. Типи дискурсу.						
Тема 4. Мовленнєві акти та мовленнєві жанри як одиниці дискурсу.	10	4	2	2	6	
Тема 5. Проблеми типології та рівневої стратифікації дискурсу.	10	4	2	2	6	
Тема 6. Інституційний дискурс та його різновиди.	8	4	2	2	4	
Тема 7. Проблеми мистецького та культурного дискурсів.	12	4	2	2	8	
<i>Разом за II модулем</i>	40	16	8	8	24	
Модуль III. Моделювання дискурсу.						
Тема 8. Семіотичні, комунікативні, діалогічні моделі дискурсу.	12	6	4	2	6	
Тема 9. Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.	14	6	2	4	8	
<i>Разом за III модулем</i>	26	12	6	6	14	2
РАЗОМ ЗА МОДУЛЕМ I + II+ III:	90	40	20	20	50	2

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Модуль I. Наукові концепції та парадигми сучасного дискурсу

Тема 1.

Проблеми дефініції дискурсу. Ознаки дискурсу. Дискурс у контексті теорії мовної комунікації та лінгвістики тексту.

Дискусійні питання визначення дискурсології. Зв'язок теорії дискурсу з текстологією та теорією комунікації. Ознаки дискурсу.

Тема 2.

Наукові школи та концепції дискурсу

Провідні концепції дискурсу: Характеристики прагматичної, наративної, діалогічної, соціолінгвістичної концепцій. Традиції аналізу дискурсу в США, Великобританії, Франції. Наукові школи дискурсу.

Тема 3.

Дискурс-аналіз

Одиниці та категорії дискурс-аналізу. Інтерпретативний дискурс-аналіз: культурний контекст, хронотоп, склад групи, форма та стиль дискурсу, комунікативна тональність.

Модуль II. Структура та одиниці дискурсу. Типи дискурсу.

Тема 4.

Мовленнєві акти та мовленнєві жанри як одиниці дискурсу.

Характеристика мовленнєвих актів та жанрів як одиниць дискурсу. Класифікації мовленнєвих жанрів. Паспорт мовленнєвого жанру.

Тема 5.

Проблеми типології та рівневої стратифікації дискурсу.

Різновиди дискурсів. Статусно-орієнтований та особистісно-орієнтований дискурси. Внутрішня структура дискурсу.

Тема 6.

Інституційний дискурс та його різновиди.

Характеристика інституційних дискурсів: політичний, науковий, педагогічний, релігійний, медичний тощо.

Тема 7.

Проблеми мистецького та культурного дискурсів.

Аналіз літературного, драматургійного, художнього, музичного, танцювального дискурсів.

Модуль III. Моделювання дискурсу.

Тема 8.

Семіотичні, комунікативні, діалогічні моделі дискурсу.

Характеристика семіотичних, комунікативних, прагмалінгвістичних, діалогічних моделей дискурсу.

Тема 9.

Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.

Принципи класифікації, опису внутрішньої організації та моделювання музичного дискурсу.

5. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Проблеми дефініції дискурсу. Ознаки дискурсу. Дискурс у контексті теорії мовної комунікації та лінгвістики тексту.	2
2	Наукові школи та концепції дискурсу.	2
3	Дискурс-аналіз	2
4	Мовленнєві акти та мовленнєві жанри як одиниці дискурсу.	2
5	Проблеми типології та рівневої стратифікації дискурсу.	2
6	Інституційний дискурс та його різновиди.	2
7	Проблеми мистецького та культурного дискурсів.	2
8	Семіотичні, комунікативні, діалогічні моделі дискурсу.	4
9	Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.	2
	Разом	20

6. ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 1.

Тема 1. «Проблеми дефініції дискурсу. Ознаки дискурсу. Дискурс у контексті теорії мовної комунікації та лінгвістики тексту.»

План

1. Дискусійні питання визначення дискурсології
2. Зв'язок теорії дискурсу з текстологією та теорією комунікації.
3. Ознаки дискурсу.

Література:

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004. 344с.
2. Бацевич Ф. С. Нариси з лінгвістичної прагматики: Монографія. Львів: ПАІС, 2010. 336 с.
3. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів, 1998. С. 460-461.
4. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк, 2008. 194 с.
5. Селіванова О. О. Основи теорії мовної комунікації. Черкаси, 2011
6. Семенюк О. А., Паращук В. Ю. Основи теорії мовної комунікації. Київ, 2010
7. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
8. Яшенкова О. В. Основи теорії мовної комунікації. Київ, 2010
9. Austin J. L. How to do Things with Words. Oxford, 1962
10. Bach K., Harnish M. R. Linguistic Communication and Speech Acts. Cambridge, MA, 1979
11. Ballmer T. T. Linguistic Dynamics: Discourses, Procedures and Evolution. Berlin; New York, 1985
12. Beaugrande R. de Linguistic Theory: The Discourse of Fundamental Works. London; New York, 1991
13. Burton D. Dialogue and Discourse. London, 1980.
14. Craig, R. T. Communication Theory as a Field – Communication Theory, 9, 1999, 119-161.
15. Dijk T. A. van Discourse as Social Interaction. London, 1997.
16. Eco U. A Theory of Semiotics. Bloomington, 1986
17. Goffman E. Relation in Public: Microstudies of the Public Order. Harmondsworth: Penguin, 1972. 460 p
18. Griffin, E. A. A first look at communication theory (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003
19. Halliday M. A. K. Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning. London^ Arnold, 1978. 256 p.

20. Hagege C. *The Language Builder. An Essay on the Human Signature in Linguistic Morphogenesis*. Philadelphia; Amsterdam: J. Benjamin, 1993
21. Hagege C. *L'homme de paroles*. Paris: Fayard, 1996
22. Hofmann T. *Realms of Meaning: An Introduction to Semantics*. London, 1993
23. Humboldt Wilhelm von *On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species*, Cambridge University Press, 2nd rev. edition, 1999.
24. Kelly G. A brief introduction to personal construct theory. In D. Bannister (Ed.). *Perspectives in personal construct theory* (pp. 1– 29). New York: Academic Press. 1970
25. Miller, K. *Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts*. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
26. Pinker S., Prince A. The Nature of Human concepts: Evidence from an Unusual Source. *Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
27. Sadowsky P. Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. *Journal of Literary Semantics*. 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
28. Schiffrin D. *Approaches to Discourse*. Oxford; Cambridge, MA, 1994
29. Stubbs M. *Discourse Analyses*. Berlin, 1988
30. Tannen D. *Analyzing Discourse: Text and Talk*. Washington, 1982.
31. Wood, J. T. *Interpersonal Communication: Everyday Encounters* (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 2.

Тема 2. Наукові школи та концепції дискурсу

План

1. Провідні концепції дискурсу.
2. Характеристики прагматичної, наративної, діалогічної, соціолінгвістичної концепцій.
3. Традиції аналізу дискурсу в США, Великобританії, Франції.
4. Наукові школи дискурсу.

Література:

1. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів, 1998. С. 460-461.
2. Загнітко А. П. *Основи дискурсології*. Донецьк, 2008. 194 с.
3. Серажим К. *Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність*. Київ, 2002. 392 с.
4. Штерн І. Б. *Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики*. К.: АртЕк, 1998. 336 с.
5. Craig, R. T. *Communication Theory as a Field – Communication Theory*, 9, 1999, 119-161.

6. Goffman E. *Relation in Public: Microstudies of the Public Order*. Harmondsworth: Penguin, 1972. 460 p
7. Griffin, E. A. *A first look at communication theory* (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003.
8. Dijk T. A. *van Discourse as Social Interaction*. London, 1997.
9. Halliday M. A. K. *Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning*. London^ Arnold, 1978. 256 p.
10. Kelly G *A brief introduction to personal construct theory*. In D. Bannister (Ed.). *Perspectives in personal construct theory* (pp. 1– 29). New York: Academic Press. 1970
11. Miller, K. *Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts*. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
12. Pinker S., Prince A. *The Natyre of Human concepts: Evidence from an Unusual Sourse. Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
13. Sadowsky P. *Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. Journal of Literary Semantics*. 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
14. Schiffrin D. *Approaches to Discourse*. Oxford; Cambridge, MA, 1994
15. Wood, J. T. *Interpersonal Communication: Everyday Encounters* (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 3.

Тема 3. Дискурс-аналіз

План

1. Одиниці та категорії дискурс-аналізу.
2. Інтерпретативний дискурс-аналіз: сутність та особливості дослідження.
3. Характеристика культурного контексту та хронотопу
4. Характеристика складу групи, форма та стиль дискурсу, комунікативна тональність.

Література:

1. Загнітко А. П. *Основи дискурсології*. Донецьк, 2008. 194 с.
2. Л. Нагорна. *Дискурс-аналіз // Політична енциклопедія / редкол.: Ю. Левенець (голова), Ю. Шаповал (заст. голови)*. — К. : Парламентське видавництво, 2011.
3. Семотюк О. *Аналіз дискурсу vs. контент-аналіз: методично-методологічні відмінності і подібності. HUMANITY, COMPUTERS AND COMMUNICATION (HCC'2015), 22-24 APRIL 2015, LVIV, UKRAINE* С. 79 – 82
4. Mukhina, O. M. (2017). *ДИСКУРС-АНАЛІЗ ЯК МЕТОД АНАЛІЗУ СОЦІАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філософія. Філософські перипетії», (57), 58-68.*

5. Fairclough, N. 1995. Critical discourse analysis: The critical study of language. London: Longman
6. Fairclough N. Discourse as social practice / N. Fairclough // Critical discourse analysis: Critical concepts in linguistics / [ed. by Toolan M.]. – London ; New York : Routledge, 2002. – pp. 1–22.

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 4.

Тема 4. Мовленнєві акти та мовленнєві жанри як одиниці дискурсу.

План

1. Характеристика мовленнєвих актів та жанрів як одиниць дискурсу.
2. Класифікації мовленнєвих жанрів. Класифікація А. Вежбицької.
3. Паспорт мовленнєвого жанру.

Література:

1. Бацевич Ф.С. Атмосфера спілкування: спроба психолінгвістичного дослідження *Мовознавство*. 2002. №4–5. С.26–32
2. Бацевич Ф. С. Дискурсивна природа мовленнєвого жанру. Функціонально-комунікативні аспекти граматики і тексту : [зб.наук. праць, присвячений ювілею д-ра філол.наук, проф.,акад. АН ВШ України, зав кафедри укр. мови Дон НУ Загнітка А. П.]. Донецьк: ДонНУ, 2004. С. 16–22.
3. Бацевич Ф.С. Мовленнєвий жанр у дискурсі: проблеми виділення і комунікативного аналізу. *Мовознавство*. 2005. №2. С.41–50 (а)
4. Бацевич Ф. С. Вступ до лінгвістичної генології: Навчальний посібник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2006. 248 с.
5. Компаній О. Мовленнєвий жанр: лінгвостилістичний аспект. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*, 2020. С. 157–164
6. Кондратенко, Н. Типологія мовленнєвих жанрів українського політичного дискурсу. *Studia Philologica*, вип. 9, 2018. С. 18 - 22
7. Сахарова О. В. Вступ до лінгвістичної генології. Київ, 2012
8. Сліпецька В. Д. Мовленнєві жанри сварка, суперечка як різновиди діалогічного мовлення під час «негативної» комунікації . *Лінгвістичні дослідження: Зб. наук. праць ХНПУ ім. Г.С. Сковороди*. – 2016. – Вип. 43 С. 93-99.
9. Wierzbicka A English Speech Act Verbs: A semantic dictionary Cambridge: Academic Press, 1987
10. Searle J. R. Speech Acts. Cambridge, 1969
11. Verschueren J. On Speech Act Verbs. Amsterdam, 1980

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 5.

Тема 5. Проблеми типології та рівневої стратифікації дискурсу

План

1. Різновиди дискурсів.
2. Статусно-орієнтований та особистісно-орієнтований дискурси.
3. Внутрішня структура дискурсу.

Література:

1. Сахарова О. В. Вступ до лінгвістичної генології. Київ, 2012
2. Сахарова О. В. Персонажі сучасної української драматургії: лінгвістичні аспекти. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. 352 с.
3. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
4. Серажим К. С. Мовна особистість у сучасному політичному дискурсі. *Вісник Дніпропетровського університету: Літературознавство. Журналістика*. Відп. редактор д. філол. н. В. Демченко. Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. Вип. 5. С. 122—127.
5. Dijk T. A. van Discourse as Social Interaction. London, 1997.
6. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
7. Stubbs M. Discourse Analyses. Berlin, 1988

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 6.

Тема 6. Інституційний дискурс та його різновиди.

План

Загальна характеристика інституційних дискурсів:

- ✓ Політичний дискурс.
- ✓ Адміністративний дискурс.
- ✓ Науковий дискурс.
- ✓ Педагогічний дискурс.
- ✓ Медичний дискурс.
- ✓ Спортивний дискурс.

Література:

1. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
2. Серажим К. С. Мовна особистість у сучасному політичному дискурсі. *Вісник Дніпропетровського університету: Літературознавство. Журналістика*. Відп. редактор д. філол. н. В. Демченко. Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. Вип. 5. С. 122—127.
3. Синиця І. А. Мовна особистість автора у науково-гуманітарному тексті XIX ст. (комунікативний, культурологічний, образно-стилістичний аспекти): Автореф. дис. ... докт. філол. наук. Київ, 2007. 36 с.
4. Славова Л. Л. Мовна особистість політика: когнітивно-дискурсивний аспект: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 357 с.

5. Яворська Г. М. Прескриптивна лінгвістика як дискурс : мова, культура, влада. Київ: Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, 2000. – 288 с.

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 7.

Тема 7. Проблеми мистецького та культурного дискурсів.

План

1. Аналіз мистецького дискурсу як інституційного.
2. Характеристика різних видів мистецтв.
3. Визначення та принципи опису музичного дискурсу.

Література:

1. Залеська – Онишкевич Л. Текст і гра: українська модерна драма. Нью-Йорк; Львів: Літопис, 2009. 472 с.
2. Кондратенко Н. В. Синтаксис українського модерністського і постмодерністського художнього дискурсу. Київ: ВД Дмитра Бураго, 2012. 324 с.
3. Корольова В. В. Сучасний український драматургійний дискурс: комунікативна структура та прагматика: Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук: 10.02.01 «Українська мова». Дніпро, 2017. 423 с.
4. Сахарова О. В. Персонажі сучасної української драматургії: лінгвістичні аспекти. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. 352 с.
5. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
6. Humboldt Wilhelm von On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species, Cambridge University Press, 2nd rev. edition, 1999.
7. Searle J. R. Speech Acts. Cambridge, 1969

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 8.

Тема 8. Семіотичні, комунікативні, діалогічні моделі дискурсу.

План

1. Моделювання дискурсу як лінгвістична та міжгалузева проблема.
2. Найпоширеніші моделі дискурсу.
3. Характеристика семіотичних, комунікативних, прагмалінгвістичних, діалогічних моделей дискурсу.

Література:

1. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів, 1998. С. 460-461.
2. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк, 2008. 194 с.

3. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
4. Серажим К. С. Мовна особистість у сучасному політичному дискурсі. *Вісник Дніпропетровського університету: Літературознавство. Журналістика*. Відп. редактор д. філол. н. В. Демченко. Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. Вип. 5. С. 122—127.
5. Craig, R. T. Communication Theory as a Field – *Communication Theory*, 9, 1999, 119-161.
6. Goffman E. *Relation in Public: Microstudies of the Public Order*. Harmondsworth: Penguin, 1972. 460 p
7. Griffin, E. A. *A first look at communication theory* (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003
8. Halliday M. A. K. *Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning*. London^ Arnold, 1978. 256 p.
9. Kelly G. A brief introduction to personal construct theory. In D. Bannister (Ed.). *Perspectives in personal construct theory* (pp. 1– 29). New York: Academic Press. 1970
10. Miller, K. *Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts*. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
11. Pinker S., Prince A. The Natyre of Human concepts: Evidence from an Unusual Source. *Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
12. Sadowsky P. Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. *Journal of Literary Semantics*. 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
13. Searle J. R. *Speech Acts*. Cambridge, 1969
14. Schiffrin D. *Approaches to Discourse*. Oxford; Cambridge, MA, 1994
15. Wood, J. T. *Interpersonal Communication: Everyday Encounters* (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 9.

Тема 9. Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.

План

1. Характеристика музичного дискурсу з позицій семіотичних моделей дискурсу.
2. Аналіз музичного дискурсу в контексті прагмалінгвістичних моделей дискурсу.
3. Презентація музичного дискурсу з позицій комунікативних і діалогічних моделей дискурсу.

Література:

1. Кондратенко Н. В. Синтаксис українського модерністського і постмодерністського художнього дискурсу. Київ: ВД Дмитра Бураго, 2012. 324 с.
2. Корольова В. В. Сучасний український драматургійний дискурс: комунікативна структура та прагматика: Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук: 10.02.01 «Українська мова». Дніпро, 2017. 423 с.
3. Сахарова О. В. Персонажі сучасної української драматургії: лінгвістичні аспекти. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. 352 с.
4. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
5. Humboldt Wilhelm von On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species, Cambridge University Press, 2nd rev. edition, 1999.
6. Searle J. R. Speech Acts. Cambridge, 1969
7. Wilson D., Sperber D. Inference and implicature. *Meaning and Interpretation*. Oxford, 1986. P.43 – 75
8. Wodak R. Disorders of Discourse. London; New York, 1996

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ 10.

Тема 9. Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.

План

Презентація здійсненого власного дослідження музичного дискурсу

Література:

1. Залеська – Онишкевич Л. Текст і гра: українська модерна драма. Нью-Йорк; Львів: Літопис, 2009. 472 с.
2. Кондратенко Н. В. Синтаксис українського модерністського і постмодерністського художнього дискурсу. Київ: ВД Дмитра Бураго, 2012. 324 с.
3. Корольова В. В. Сучасний український драматургійний дискурс: комунікативна структура та прагматика: Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук: 10.02.01 «Українська мова». Дніпро, 2017. 423 с.
4. Сахарова О. В. Персонажі сучасної української драматургії: лінгвістичні аспекти. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. 352 с.
5. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
6. Humboldt Wilhelm von On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species, Cambridge University Press, 2nd rev. edition, 1999.
7. Searle J. R. Speech Acts. Cambridge, 1969

7. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Робочим навчальним планом не передбачено

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Проблеми дефініції дискурсу. Ознаки дискурсу. Дискурс у контексті теорії мовної комунікації та лінгвістики тексту.	2
2	Наукові школи та концепції дискурсу.	6
3	Дискурс-аналіз	4
4	Мовленнєві акти та мовленнєві жанри як одиниці дискурсу.	6
5	Проблеми типології та рівневої стратифікації дискурсу.	6
6	Інституційний дискурс та його різновиди.	4
7	Проблеми мистецького та культурного дискурсів.	8
8	Семіотичні, комунікативні, діалогічні моделі дискурсу.	6
9	Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.	8
	Разом	50

Матеріали до виконання самостійної роботи

Тема 1. «Проблеми дефініції дискурсу. Ознаки дискурсу. Дискурс у контексті теорії мовної комунікації та лінгвістики тексту.»

Опрацювання літератури з теми: «Зв'язок теорії дискурсу з текстологією та теорією комунікації. Ознаки дискурсу.»

Література:

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004. 344с.
2. Бацевич Ф. С. Нариси з лінгвістичної прагматики: Монографія. Львів: ПАІС, 2010. 336 с.
3. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів, 1998. С. 460-461.
4. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк, 2008. 194 с.
5. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.

6. Яшенкова О. В. Основи теорії мовної комунікації. Київ, 2010
7. Austin J. L. How to do Things with Words. Oxford, 1962
8. Ballmer T. T. Linguistic Dynamics: Discourses, Procedures and Evolution. Berlin; New York, 1985
9. Beaugrande R. de Linguistic Theory: The Discourse of Fundamental Works. London; New York, 1991
10. Burton D. Dialogue and Discourse. London, 1980.
11. Dijk T. A. van Discourse as Social Interaction. London, 1997.
12. Eco U. A Theory of Semiotics. Bloomington, 1986
13. Goffman E. Relation in Public: Microstudies of the Public Order. Harmondsworth: Penguin, 1972. 460 p
14. Griffin, E. A. A first look at communication theory (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003
15. Humboldt Wilhelm von On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species, Cambridge University Press, 2nd rev. edition, 1999.
16. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
17. Stubbs M. Discourse Analyses. Berlin, 1988
18. Tannen D. Analyzing Discourse: Text and Talk. Washington, 1982.
19. Wood, J. T. Interpersonal Communication: Everyday Encounters (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Тема 2. Наукові школи та концепції дискурсу

Опрацювання літератури з теми, підготовка рефератів:

- Концепція дискурсу З. Харрися.
- Семіотичні погляди Ч. Пірса, Ч. Моррися, У. Еко.
- Прагматична концепція Х. Грайса і Дж. Ліча.
- Французька традиція аналізу дискурсу (Е. Бенвеніст, М. Фуко, М. Пеше, Р. Барт та ін..).
- Лондонська соціолінгвістична школа Дж. Фьорса і М. Холідея.
- Франкфуртська школа (Ю. Хабермас).
- Лінгвістична антропологія у США. Наративний аналіз (В. Пропп, У. Лабов, Х. Фрай, Дж. Брунер).
- Теорія мовленнєвих актів К. Бюлера, Дж. Остіна, П. Стросона, Дж. Сьорля.

Література:

1. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів, 1998. С. 460-461.
2. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк, 2008. 194 с.
3. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
4. Штерн І. Б. Вибрані топіки та лексикон сучасної лінгвістики. К.: АртЕк, 1998. 336 с.

5. Craig, R. T. Communication Theory as a Field – Communication Theory, 9, 1999, 119-161.
6. Goffman E. Relation in Public: Microstudies of the Public Order. Harmondsworth: Penguin, 1972. 460 p
7. Griffin, E. A. A first look at communication theory (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003
8. Halliday M. A. K. Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning. London^ Arnold, 1978. 256 p.
9. Kelly G A brief introduction to personal construct theory. In D. Bannister (Ed.). Perspectives in personal construct theory (pp. 1– 29). New York: Academic Press. 1970
10. Miller, K. Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
11. Pinker S., Prince A. The Nature of Human concepts: Evidence from an Unusual Source. *Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
12. Sadowsky P. Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. *Journal of Literary Semantics*. 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
13. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
14. Wood, J. T. Interpersonal Communication: Everyday Encounters (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Тема 3. Дискурс-аналіз

Опрацювання літератури, написання рефератів:

- Бірмінгемська група дискурс-аналізу (Дж. Сінклер, М. Култард, М. Стабз , М. Монтгомері, В. Едмондсон та інші).
- Критичний аналіз дискурсу (Т ван Дейк, Н. Феркло, Дж. Гі, М. Камерон, Т. Дант, П.Бурдье).
- Етнографічний напрям аналізу дискурсу (Д. Хаймз, М. Егер, А. Дуранті тощо)

Проведення дискурс-аналізу з урахуванням культурного контексту, хронотопу, складу групи, форми та стилю дискурсу, комунікативної тональності.

Література:

1. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк, 2008. 194 с.
2. Семотюк О. Аналіз дискурсу vs. контент-аналіз: методично-методологічні відмінності і подібності. *HUMANITY, COMPUTERS AND COMMUNICATION* (HCC'2015), 22-24 APRIL 2015, LVIV, UKRAINE С. 79 – 82
3. Яшенкова О. В. Основи теорії мовної комунікації. Київ, 2010
4. Austin J. L. How to do Things with Words. Oxford, 1962
5. Bach K., Harnish M. R. Linguistic Communication and Speech Acts. Cambridge, MA, 1979

6. Ballmer T. T. Linguistic Dynamics: Discourses, Procedures and Evolution. Berlin; New York, 1985
7. Beaugrande R. de Linguistic Theory: The Discourse of Fundamental Works. London; New York, 1991
8. Burton D. Dialogue and Discourse. London, 1980.
9. Dijk T. A. van Discourse as Social Interaction. London, 1997.
10. Eco U. A Theory of Semiotics. Bloomington, 1986
11. Halliday M. A. K. Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning. London^ Arnold, 1978. 256 p.
12. Hagege C. The Language Builder. An Essay on the Human Signature in Linguistic Morphogenesis. Philadelphia; Amsterdam: J. Benjamin, 1993
13. Hagege C. L'homme de paroles. Paris: Fayard, 1996
14. Hofmann T. Realms of Meaning: An Introduction to Semantics. London, 1993
15. Humboldt Wilhelm von On the Diversity of Human Language Construction and Its Influence on the Mental Development of the Human Species, Cambridge University Press, 2nd rev. edition, 1999.
16. Kelly G. A brief introduction to personal construct theory. In D. Bannister (Ed.). Perspectives in personal construct theory (pp. 1– 29). New York: Academic Press. 1970
17. Miller, K. Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
18. Mukhina, O. M. (2017). ДИСКУРС-АНАЛІЗ ЯК МЕТОД АНАЛІЗУ СОЦІАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філософія. Філософські перипетії», (57), 58-68.
19. Pinker S., Prince A. The Natyre of Human concepts: Evidence from an Unusual Source. *Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara.* Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
20. Sadowsky P. Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. *Journal of Literary Semantics.* 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
21. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
22. Stubbs M. Discourse Analyses. Berlin, 1988
23. Tannen D. Analyzing Discourse: Text and Talk. Washington, 1982.
24. Wood, J. T. Interpersonal Communication: Everyday Encounters (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Тема 4. Мовленнєві акти та мовленнєві жанри як одиниці дискурсу.

Опрацювання літератури та написання рефератів

- Концепція «слова як дії» Дж. Остіна
- Класифікація мовленнєвих актів Дж. Сьорля
- Концепція мовленнєвих жанрів А. Вежбицької.
- Мовленнєві жанри у висвітленні сучасних мовознавців

- Аналіз комунікативних ситуацій з урахуванням паспорту мовленнєвого жанру

Література:

1. Бацевич Ф.С. Атмосфера спілкування: спроба психолінгвістичного дослідження *Мовознавство*. 2002. №4–5. С.26–32
2. Бацевич Ф. С. Дискурсивна природа мовленнєвого жанру. *Функціонально-комунікативні аспекти граматики і тексту : [зб.наук. праць, присвячений ювілею д-ра філол.наук, проф.,акад.. АН ВШ України, зав кафедри укр.. мови Дон НУ Загнітка А. П.]*. Донецьк: ДонНУ, 2004. С. 16–22.
3. Бацевич Ф.С. Мовленнєвий жанр у дискурсі: проблеми виділення і комунікативного аналізу. *Мовознавство*. 2005. №2. С.41–50
4. Бацевич Ф. С. Вступ до лінгвістичної генології: Навчальний посібник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2006. 248 с.
5. Яшенкова О. В. Основи теорії мовної комунікації. Київ, 2010
6. Bach K., Harnish M. R. *Linguistic Communication and Speech Acts*. Cambridge, MA, 1979
7. Burton D. *Dialogue and Discourse*. London, 1980.
8. Craig, R. T. *Communication Theory as a Field – Communication Theory*, 9, 1999, 119-161.
9. Dijk T. A. *van Discourse as Social Interaction*. London, 1997.
10. Eco U. *A Theory of Semiotics*. Bloomington, 1986
11. Miller, K. *Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts*. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
12. Schiffrin D. *Approaches to Discourse*. Oxford; Cambridge, MA, 1994
13. Stubbs M. *Discourse Analyses*. Berlin, 1988
14. Tannen D. *Analyzing Discourse: Text and Talk*. Washington, 1982.
15. Wierzbicka A. *Semantics, Primes and Universals*. Oxford, 1996
16. Wood, J. T. *Interpersonal Communication: Everyday Encounters* (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Тема 5. Проблеми типології та рівневої стратифікації дискурсу

Творча робота: Опис дискурсу макросоціуму та мікросоціуму з урахуванням їх різновидів та внутрішньої структури.

Література:

1. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
2. Серажим К. С. Мовна особистість у сучасному політичному дискурсі. *Вісник Дніпропетровського університету: Літературознавство. Журналістика*. Відп. редактор д. філол. н. В. Демченко. Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. Вип. 5. С. 122—127.
3. Ballmer T. T. *Linguistic Dynamics: Discourses, Procedures and Evolution*. Berlin; New York, 1985

4. Beaugrande R. de Linguistic Theory: The Discourse of Fundamental Works. London; New York, 1991
5. Burton D. Dialogue and Discourse. London, 1980.
6. Dijk T. A. van Discourse as Social Interaction. London, 1997.
7. Hagege C. The Language Builder. An Essay on the Human Signature in Linguistic Morphogenesis. Philadelphia; Amsterdam: J. Benjamin, 1993
8. Hagege C. L'homme de paroles. Paris: Fayard, 1996
9. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
10. Stubbs M. Discourse Analyses. Berlin, 1988
11. Tannen D. Analyzing Discourse: Text and Talk. Washington, 1982.
12. Wood, J. T. Interpersonal Communication: Everyday Encounters (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Тема 6. Інституційний дискурс та його різновиди.

Опис і загальна характеристика інституційних дискурсів:

- ✓ Політичного дискурсу.
- ✓ Адміністративного дискурсу.
- ✓ Наукового дискурсу.
- ✓ Педагогічного дискурсу.
- ✓ Медичного дискурсу.
- ✓ Спортивного дискурсу

Література:

1. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
2. Серажим К. С. Мовна особистість усучасному політичному дискурсі. *Вісник Дніпропетровського університету: Літературознавство. Журналістика*. Відп. редактор д. філол. н. В. Демченко. Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. Вип. 5. С. 122—127.
3. Синиця І. А. Мовна особистість автора у науково-гуманітарному тексті ХІХ ст. (комунікативний, культурологічний, образно-стилістичний аспекти): Автореф. дис. ... докт. філол. наук : 10.02.02 «Російська мова» Київ, 2007. 36 с.
4. Славова Л. Л. Мовна особистість політика: когнітивно-дискурсивний аспект: монографія. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 357 с.
5. Яворська Г. М. Прескриптивна лінгвістика як дискурс : мова, культура, влада. Київ: Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України, 2000. – 288 с.
6. Searle J. R. Speech Acts. Cambridge, 1969
7. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
8. Stubbs M. Discourse Analyses. Berlin, 1988
9. Tannen D. Analyzing Discourse: Text and Talk. Washington, 1982.

Тема 7. Проблеми мистецького та культурного дискурсів.

План

Визначення та аналіз мистецького дискурсу як інституційного.
Опис музичного дискурсу.

Література:

1. Залеська – Онишкевич Л. Текст і гра: українська модерна драма. Нью-Йорк; Львів: Літопис, 2009. 472 с.
2. Кондратенко Н. В. Синтаксис українського модерністського і постмодерністського художнього дискурсу. Київ: ВД Дмитра Бураго, 2012. 324 с.
3. Корольова В. В. Сучасний український драматургійний дискурс: комунікативна структура та прагматика: Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук: 10.02.01 «Українська мова». Дніпро, 2017. 423 с.
4. Сахарова О. В. Персонажі сучасної української драматургії: лінгвістичні аспекти. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. 352 с.
5. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
6. Ballmer T. T. Linguistic Dynamics: Discourses, Procedures and Evolution. Berlin; New York, 1985
7. Beaugrande R. de Linguistic Theory: The Discourse of Fundamental Works. London; New York, 1991
8. Burton D. Dialogue and Discourse. London, 1980.
9. Craig, R. T. Communication Theory as a Field – Communication Theory, 9, 1999, 119-161.
10. Dijk T. A. van Discourse as Social Interaction. London, 1997.

Тема 8. Семіотичні, комунікативні, діалогічні моделі дискурсу.

Опрацювання літератури з проблем моделювання дискурсу.

Характеристика семіотичних, комунікативних, прагмалінгвістичних, діалогічних моделей дискурсу.

Література:

1. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* Львів, 1998. С. 460-461.
2. Загнітко А. П. Основи дискурсології. Донецьк, 2008. 194 с.
3. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. Київ, 2002. 392 с.
4. Серажим К. С. Мовна особистість усучасному політичному дискурсі. *Вісник Дніпропетровського університету: Літературознавство. Журналістика.* Відп. редактор д. філол. н. В. Демченко. Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. Вип. 5. С. 122—127.
5. Craig, R. T. Communication Theory as a Field – Communication Theory, 9, 1999, 119-161.

6. Goffman E. *Relation in Public: Microstudies of the Public Order*. Harmondsworth: Penguin, 1972. 460 p
7. Eco U. *A Theory of Semiotics*. Bloomington, 1986
8. Griffin, E. A. *A first look at communication theory* (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003
9. Halliday M. A. K. *Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning*. London^ Arnold, 1978. 256 p.
10. Kelly G *A brief introduction to personal construct theory*. In D. Bannister (Ed.). *Perspectives in personal construct theory* (pp. 1– 29). New York: Academic Press. 1970
11. Miller, K. *Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts*. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
12. Pinker S., Prince A. *The Natyre of Human concepts: Evidence from an Unusual Source. *Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara**. Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
13. Sadowsky P. *Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. *Journal of Literary Semantics**. 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
14. Schiffrin D. *Approaches to Discourse*. Oxford; Cambridge, MA, 1994
15. Wood, J. T. *Interpersonal Communication: Everyday Encounters* (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Тема 9. Музичний дискурс: до проблеми кваліфікації, інтерпретації, способів аналізу та моделювання.

Моделювання, опис музичного дискурсу та його характеристика з позицій семіотичних, прагмалінгвістичних, комунікативних і діалогічних моделей дискурсу.

Література:

1. Залеська – Онишкевич Л. *Текст і гра: українська модерна драма*. Нью-Йорк; Львів: Літопис, 2009. 472 с.
2. Кондратенко Н. В. *Синтаксис українського модерністського і постмодерністського художнього дискурсу*. Київ: ВД Дмитра Бураго, 2012. 324 с.
3. Корольова В. В. *Сучасний український драматургійний дискурс: комунікативна структура та прагматика: Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук: 10.02.01 «Українська мова»*. Дніпро, 2017. 423 с.
4. Сахарова О. В. *Персонажі сучасної української драматургії: лінгвістичні аспекти*. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2019. 352 с.
5. Серажим К. *Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність*. Київ, 2002. 392 с.
6. Griffin, E. A. *A first look at communication theory* (5th ed.). / – IL: McGraw-Hill, 2003

7. Halliday M. A. K. Language at Social Semiotic: The Social Interpretation of Language and Meaning. London^ Arnold, 1978. 256 p.
8. Kelly G A brief introduction to personal construct theory. In D. Bannister (Ed.). Perspectives in personal construct theory (pp. 1– 29).New York: Academic Press. 1970
9. Miller, K. Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts. – Boston: McGraw- Hill, 2002.
10. Pinker S., Prince A. The Nature of Human concepts: Evidence from an Unusual Source. *Language, Logic and Concepts: Essays in Memory of John Macnamara*. Cambridge, Mass: MIT Press, 2011. P. 221-262.
11. Sadowsky P. Psychological Configuration and Literary Characters: a System View. *Journal of Literary Semantics*. 2008. Vol. 29, №2. P.105-122
12. Searle J. R. Speech Acts. Cambridge, 1969
13. Schiffrin D. Approaches to Discourse. Oxford; Cambridge, MA, 1994
14. Wood, J. T. Interpersonal Communication: Everyday Encounters (3rd ed – Belmont, CA: Wadsworth, 2002

Індивідуальні завдання

Підготувати ІНДЗ: доповідь на конференцію (семінар), тези доповіді до публікації, статтю, реферат тощо (згідно з індивідуальним науковим планом аспіранта), проведення власного дослідження.

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методи пояснення, закріплення, повторення, узагальнення матеріалу, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, самостійної роботи з осмислення та засвоєння нового матеріалу, роботи із застосування знань на практиці та вироблення вмінь і навичок, а також інтегровані методи.

За способом викладу навчального матеріалу: словесні, наочні, практичні методи.

За характером навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративні, пошукові, дослідницькі, проблемні.

10. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Навчальні досягнення аспірантів оцінюються протягом залікового кредиту відповідно до діючих стандартів і вимог ECTS і включають поточний, проміжний (після кожного змістового модулю) і підсумковий контроль.

Контроль за навчально-пізнавальною діяльністю здійснюється у фронтальній, груповій, індивідуальній, комбінованій формах.

Методи усного, письмового, тестового, рейтингового контролю, самоконтролю, взаємоконтролю, перевірки виконання ситуативних задач тощо.

Розподіл балів, які отримують аспіранти

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для заліку
90 – 100	A	Зараховано
82-89	B	
74-81	C	
64-73	D	
60-63	E	
35-59	FX	Не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	Не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Критерії оцінювання знань аспірантів

За шкалою вишу	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS
90 – 100	Відмінно – відмінне виконання роботи з незначною кількістю помилок. Аспірант має системні глибокі знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення, здатний використовувати знання у практичній діяльності, робити висновки, узагальнення, аргументувати їх. На високому рівні володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу дискурсу з урахуванням різних наукових шкіл і концепцій, самостійно формулює проблему й вирішує шляхи її розв'язання, висловлює власні думки, самостійно оцінює явища культури, виявляючи власну позицію щодо них.	A

82-89	<p>Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками. Аспірант має системні глибокі знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення, здатний використовувати знання у практичній діяльності, не завжди чітко робить обґрунтовані висновки та узагальнення. На високому рівні володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу дискурсу з урахуванням різних наукових шкіл і концепцій, самостійно формулює проблему й вирішує шляхи її розв'язання, висловлює власні думки, не завжди самостійно оцінює явища культури, виявляючи власну позицію щодо них.</p>	В
74-81	<p>Добре – загалом правильна робота з певною кількістю грубих помилок. Аспірант має системні глибокі знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, користуватися джерелами інформації, приймати рішення, але переважно не самостійно; здатний використовувати знання у практичній діяльності, не завжди чітко робить обґрунтовані висновки та узагальнення. В цілому володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу дискурсу з урахуванням різних наукових шкіл і концепцій, самостійно формулює проблему й вирішує шляхи її розв'язання, висловлює власні думки, не завжди самостійно оцінює явища культури, виявляючи власну позицію щодо них.</p>	С
64-73	<p>Задовільно – непогано, але зі значною кількістю недоліків. Аспірант має несистемні та неглибокі знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм. Слабо аналізує, оцінює, узагальнює опанований матеріал; вміє користуватися джерелами інформації, допускаючи помилки; приймає рішення не самостійно; здатний використовувати знання у практичній діяльності, не завжди чітко робить обґрунтовані висновки та</p>	D

	узагальнення. В цілому володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу дискурсу з урахуванням різних наукових шкіл і концепцій, несамотійно формулює проблему й не вирішує шляхи її розв'язання, несистемно висловлює власні думки, не завжди самотійно оцінює явища культури, виявляючи власну позицію щодо них.	
60-63	Задовільно – виконання задовольняє мінімальним критеріям. Аспірант має несистемні та неглибокі знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм. Слабо аналізує, оцінює, узагальнює опанований матеріал; не вміє користуватися джерелами інформації, допускаючи помилки; приймає рішення не самотійно; не здатний використовувати знання у практичній діяльності, не завжди чітко робить обґрунтовані висновки та узагальнення. Слабо володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу дискурсу з урахуванням різних наукових шкіл і концепцій, несамотійно формулює проблему й не вирішує шляхи її розв'язання, несистемно висловлює власні думки, не завжди самотійно оцінює явища культури, виявляючи власну позицію щодо них.	Е
35-59	Незадовільно – потрібно попрацювати перед тим, як перездати. Аспірант майже не має знань в обсязі та в межах вимог навчальних програм. Не вміє аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал; не вміє користуватися джерелами інформації, допускаючи помилки; приймає рішення не самотійно; не здатний використовувати знання у практичній діяльності, не завжди чітко робить обґрунтовані висновки та узагальнення.	FX
0-34	Неприйнятно – необхідна серйозна подальша робота. Аспірант має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення.	F